

PERSONAJELE

Elinor Dashwood

Elinor crede că emoțiile trebuie ținute în frâu. Va fi ea suficient de puternică încât să își ascundă suferința și să îi ofere surorii ei ajutorul de care are nevoie?

Marianne Dashwood

Marianne trăiește viața cu pasiune. Este posibil ca entuziasmul să o facă să dea de necaz? În cine să se încreadă?

Edward Ferrars

Blândul Edward își dorește să fie pastor. Legat fiind de o promisiune făcută cu mult timp în urmă, oare își va găsi vreodată fericirea?

John Willoughby

Chipeș și pătimaș, Willoughby pare perechea ideală pentru Marianne.

Oare poate avea încredere în el?

Colonelul Brandon

Colonelul Brandon este un bărbat între două vârste, bogat, timid și generos.

Oare va câștiga vreodată dragostea lui Marianne?

Lucy Steele

De ce vrea Lucy să fie prietena lui Elinor?

Oare Elinor ar trebui să se încreadă în ea sau să se teamă ca de o rivală?

Sir John Middleton și doamna Jennings

Sir John și soacra lui sunt nerăbdători să le ajute pe Elinor și pe Marianne să își găsească fericirea. Oare tentativa lor de pețit va avea succes sau va provoca mâhnire?

RAȚIUNE ȘI SIMȚIRE

Căsuța noastră s-a umplut de liniște de când au plecat cele două surori mai mari. Eu și mama stăm adesea împreună, discutând despre întâmplările petrecute în ultimii doi ani. Oh, să nu îți pară rău pentru noi. Ne petrecem jumătate din timp vizitându-le pe Elinor și pe Marianne, și nici când suntem acasă nu ducem lipsă de invitații. Înainte, vecinii noștri, Sir John Middleton și soacra lui, doamna Jennings, îmi acordau foarte puțină atenție, dar acum, că surorile mele s-au căsătorit, pare-se că s-au hotărât că, având cincisprezece ani, sunt destul de mare cât să devin următorul lor proiect de pețit. Știi și tu de ce pot fi în stare adulții.

Trebuie să recunosc că am pășit destul de tulburată în această lume amețitoare a adulților. După doi ani în care am fost martoră la toate încurcăturile, intrigile și emoțiile intense presărate în calea surorilor mele spre adevărata dragoste, nu pot să nu fiu neliniștită în privința a ceea ce mă așteaptă în următorii ani.

Acum două luni, când toate supărările au luat sfârșit și a doua mea soră proaspăt căsătorită și fericită s-a mutat de acasă, nu prea știam cu ce să îmi umplu timpul. Dar iată că m-am hotărât asupra unui proiect. Voi așterne totul pe hârtie, întocmai cum s-a întâmplat.

Când a murit tata, una dintre încurcăturile din testamentul lui a fost că i-a lăsat toți banii fratelui nostru, rămânând la latitudinea lui dacă să fie generos cu noi, fetele. Și nu a fost. Și-a mutat familia în frumoasa noastră casă veche din Norland, lăsându-ne pe noi să ne găsim o căsuță modestă pe moșia unei rude din Devon. În ziua în care am părăsit Norlandul, Marianne și cu mine ne-am plimbat extrem de mâhnite pe vechiul domeniu.

– O, dragă Norland; o, casă plină de bucurie, se tânguia Marianne. O, dragi copaci...

Ne-am lipit obraji de trunchiurile lor, iar ploaia care se scurgea de pe ei se amesteca cu lacrimile noastre.